

หนังสือพิมพ์
ชาวไทย

ปีที่ ๒๕ ฉบับที่ ๗๗๔๒

วันอังคารที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๑๘

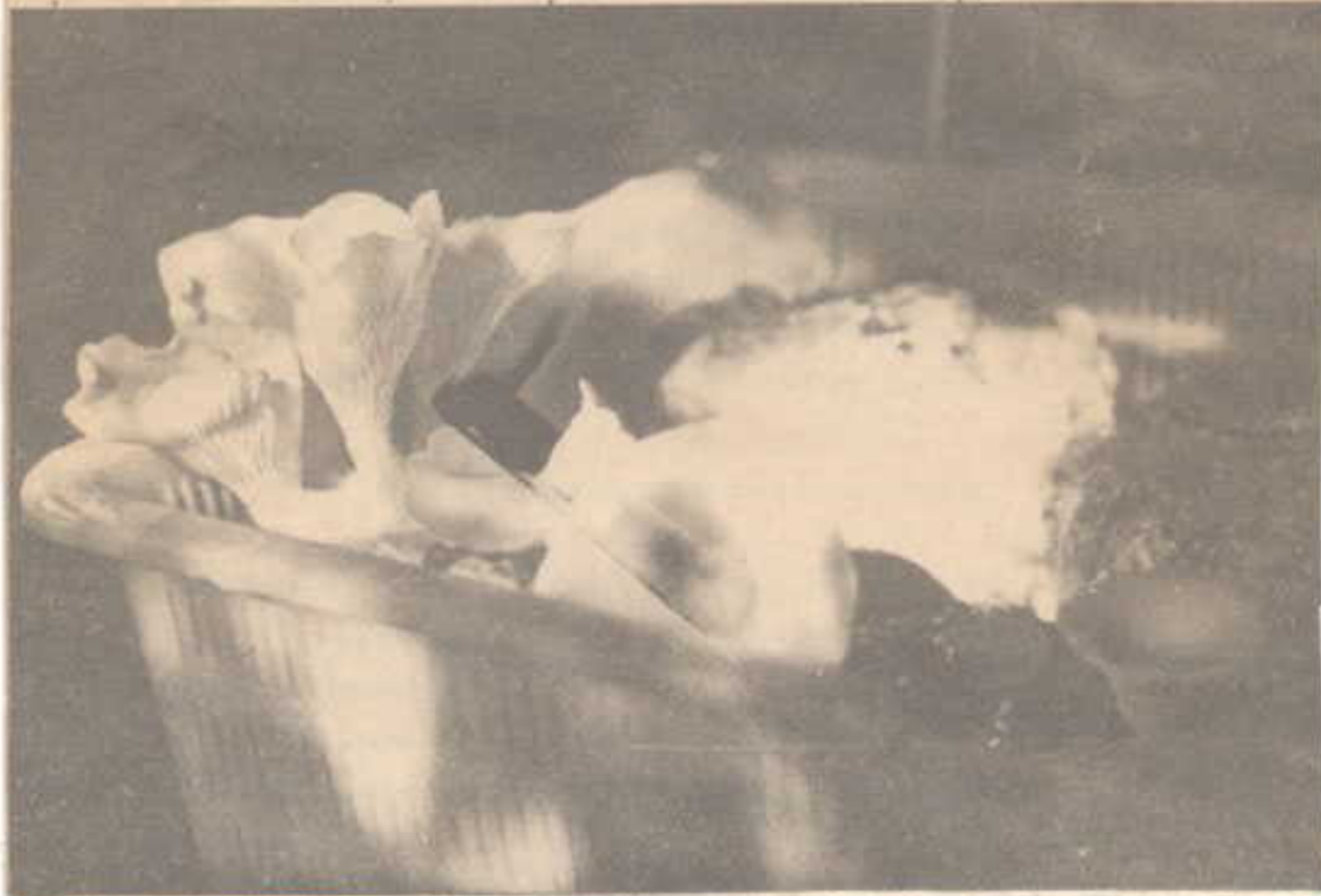
หน้า ๖

ศูนย์กลางเกษตร

**ปัญหาและการเปลี่ยนแปลง เกี่ยวกับการ
เพาะเห็ดในประเทศไทย**

โดย นายบุญเทิ้ม ดิษฐรัมย์ เจ้าหน้าที่เผยแพร่ 4
กองเกษตรสารนิเทศ สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

เมื่อ่ออึงเกิดขึ้นมา คนในท้องที่ต่าง ๆ ของโลก มักจะนึกถึงเห็ด ที่ขึ้นอยู่เป็นเห็ดหลัก
ของประเทศนั้น ๆ คนไทยจะนึกถึงเห็ดฟาง คนจีนหรือญี่ปุ่นจะนึกถึงเห็ดหอม ส่วนชาวตะวันตก
โดยทั่วไป รวมทั้งชาวยุโรปและอเมริกัน จะนึกถึงเห็ดฟรังหรือเห็ดแชมปิญอง ผู้ที่ยอมรับกันว่า
เป็นชาติแรกที่เพาะเห็ดได้ก็คือ ชาวฝรั่งเศส ซึ่งเริ่มต้นในราว พ.ศ.2240 ตรงกับรัชสมัยของสม
เด็จพระเอกอรรษา การเพาะเห็ดครั้งแรก ๆ ก็กระทำในพื้นที่กลางแจ้ง ปรับสภาพแวดล้อมให้เหมาะ
สมที่เห็ดจะขึ้น หลังจากนั้นก็ได้มีการทดลอง นำไปปลูกในถ้ำ ห้องใต้ดิน และสุดท้าย ก็ได้มีการ
ปลูกสร้างโรงเรือนขึ้นมา เพื่อใช้เพาะเห็ดอย่างถาวร นับตั้งแต่ พ.ศ.2437 ซึ่งได้มีการจัดตั้งสถานี
ป่าสาธิตขึ้นมา สถานีนี้ได้ใช้เวลาถึง 10 ปี ในการค้นคว้าเพื่อแยกเชื้อเห็ดฟรัง หรือเห็ดแชมปิ
ญองบริสุทธิ์จนเป็นผลสำเร็จ ซึ่งเป็นผลให้มีการปฏิบัติการปลูกเห็ดในฝรั่งเศสอย่างใหญ่หลวง
และต่อมา ได้แพร่หลายออกไปยัง อังกฤษ ออสเตรเลีย สหรัฐอเมริกา แอฟริกาใต้ ญี่ปุ่น
ไต้หวัน เกาหลีใต้ และอินเดีย เป็นต้น

สำหรับในประเทศไทย และประเทศอื่น ๆ ในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์ ไม่สู้จะมีการบันทึกเรื่องราวเกี่ยวกับเห็ดมากนัก แต่ก็มีหลักฐานเกี่ยวกับอาหารที่คนไทยว่า หนู เห็ด เห็ด ไข่ ซึ่งก็น่าจะเป็นหลักฐานให้ทราบกันได้ เป็นอย่างสิ้นเชิงว่า คนไทยมีการบริโภคเห็ดมาตั้งแต่โบราณกาลแล้ว จึงการบริโภคเห็ดดังกล่าว ก็คงจะเป็นการเก็บเห็ดจากธรรมชาติเท่านั้น ดังเช่นคนไทยส่วนมากในชนบท ก็ยังนิยมกระทำอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งมักจะเป็นชาวอยู่เสมอว่า คนกินเห็ดเข้าไปแล้ว เกิดอันตรายนึงชีวิต โดยที่การเพาะเห็ดในประเทศไทย เพิ่งจะมีการริเริ่มเมื่อประมาณ ๓๐-๔๐ ปีมาแล้ว โดยมืออาจารย์ท่าน ขจรวิจารย์ เป็นผู้ที่บุกงานด้านการเพาะเห็ดฟาง จนเป็นผลสำเร็จ ได้มีการสาธิตการทำเชื้อ และเพาะเห็ดที่เกษตรกลาง ซึ่งเป็นสถานที่ของหน่วยงาน ในสังกัดกรมวิชาการเกษตรในบริเวณ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ในขณะนี้เป็นประจำ จึงทำให้มีผู้สนใจเพาะเห็ดฟางมากขึ้นเป็นลำดับ อย่างไรก็ตามแม้ว่า จะได้มีการสาธิตและส่งเสริมให้มีการเพาะเห็ดฟางมาตั้งแต่ ๓๐-๔๐ ปีแล้วก็ตาม แต่การเพาะเห็ดมิได้ก้าวหน้าขึ้นเท่าที่ควร เนื่องจากขาดการค้นคว้าในด้านวิชาการเพิ่มเติม ทั้งในด้านวัสดุที่ใช้ในการทำเชื้อ วิธีการเพาะเพื่อให้ได้ผลผลิตแน่นอนและสูง ประกอบกับวัสดุอุปกรณ์ ที่ใช้ในการทำเชื้อ และเพาะเห็ดมีราคาสูงขึ้น และอื่น ๆ อีกหลายประการ ในภาวะปัจจุบัน เนื่องจากวัสดุทางการเกษตรที่เห็ดต้อง โดยเปล่าประโยชน์ต่าง ๆ น้อยอยู่มาหลาย เช่น ฟางข้าว ช้างข้าวโพด ชี้อ้อย ฯลฯ และวัสดุเหล่านี้ สามารถที่จะนำมาใช้ให้เป็นทรัพยากรที่มีค่าขึ้นมาได้ โดยเฉพะฟางข้าว ซึ่งเป็นวัสดุที่เห็ดใช้ เรายกทั้งกันเสียเปล่า ๆ ถึงปีละไม่น้อยกว่า ๖,๐๐๐ ล้านฟ่อน หรือคิดเป็นมูลค่าถึง ๓,๐๐๐ ล้านบาท และโดยที่เห็ดต่าง ๆ ที่ได้นำเข้ามาเผยแพร่ในปัจจุบัน เช่น เห็ดนางรม เห็ดเป๋าฮื้อ และเห็ดฝรั่ง หรือ

เห็ดแชมปิญอง ต่างก็ใช้ฟางข้าวเป็นวัตถุดิบในการเพาะทั้งนั้น ซึ่งถ้ามองดูแล้วจะเห็นว่า ถ้าได้มีการนำฟางข้าวเหล่านี้ ไปใช้เพาะเห็ดแล้ว ก็จะทราบได้ให้แก่ประเทศอย่างมหาศาล ซึ่งนอกจากจะทำให้ผู้เพาะเห็ดโดยเฉพาะชาวเรา ชาวไร่ ชาวสวนได้ขึ้นแล้ว ยังจะก่อให้เกิดอุตสาหกรรมเกี่ยวกับการบรรจุกระป๋องต่อไปได้อีก และโดยที่เห็ดนี้ สดงผล่างประเพณีของชาวเรา มีค่าโลกก็ขายได้หมด จึงแน่นอนว่าจะเป็นสินค้าที่นำเงินตราต่างประเทศเข้า เพื่อพัฒนาประเทศให้รุ่งเรืองต่อไป

เห็ด เป็นอาหารประเภทผักชนิดหนึ่งที่มีคุณค่าทางอาหาร ไม่แพ้ผักสดและเนื้อสัตว์ โดยทั่วไปเห็ดมีโปรตีนและเกลือแร่ โดยเฉพาะแคลเซียม และฟอสฟอรัสสูง ฉะนั้น อาหารที่ประกอบขึ้นจากเห็ด จึงเป็นอาหารที่เหมาะสมสำหรับเด็กและผู้ป่วยหลังจากการพักฟื้น ผู้ที่ต้องการจะบำรุงร่างกาย นอกจากนี้ เห็ดยังมีอาหารพวกแป้งและไขมันต่ำ จึงเหมาะสำหรับผู้ที่ต้องการลดความอ้วน หรือรักษาโรคทรวงอก นอกจากนี้ ก็มีรายงานจากประเทศฝรั่งเศสได้กล่าวไว้ว่า ผู้ที่บริโภคอาหารพวกเห็ดเป็นประจำนั้น มีโอกาสที่จะปลอดภัยจากโรคบางชนิด เช่น โรคมะเร็งน้อยกว่า ผู้ที่บริโภคอาหารประเภทเนื้อ หรืออาหารโปรตีนอื่น ๆ

ในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา ๔-๕๐ ปีนี้ ได้มีการค้นคว้าเพาะเลี้ยงเห็ดกันมากขึ้น เช่น เห็ดหูหนู เห็ดฟาง และได้มีการนำพันธุ์เห็ดใหม่ ๆ เข้ามาจากต่างประเทศ เพื่อทำการทดลอง โดยเพาะเห็ดนางรม โดยใช้วัสดุที่เห็ดใช้ในทาง

ด้านการเกษตร เป็นวัตถุดิบสำหรับเพาะปลูกโดย
 ดร.วินิต แจ่มศรี ได้เป็นผู้นำเชื้อเขามาจากสห
 รัฐอเมริกา และภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยา
 ศาสตร์และอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตร
 ศาสตร์ เป็นผู้ที่ทำการทดลอง และส่งเสริมให้
 เกิดนี้ เป็นเชื้อเห็ดเศรษฐกิจขึ้น ซึ่งมีแนวโน้มว่า
 จะเป็นไปได้ ทั้ง ๆ ที่เดิมทีเห็ดขาว เห็ดนี้มีถิ่นกำเนิด
 อยู่ในสหรัฐอเมริกา ซึ่งมีอากาศหนาวเย็น
 แต่เมื่อนำมาเพาะเลี้ยงในประเทศไทย ก็สามารถ
 ที่จะปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม ของประ
 เทศไทยได้เป็นอย่างดี วัสดุที่ใช้เพาะเลี้ยงก็เป็น
 วัสดุที่หาได้ง่าย และเป็นอาหารง่าย ๆ เช่น ชำ
 ข้าวโพด ฟางข้าว ขี้เลื่อย ขุขี้เฒ่า เป็นดิน
 อย่งไรก็ตาม อย่งไรก็ตามเท่าที่ได้มีการทดลอง
 ความสำเร็จ จะเห็นได้ว่า เห็ดนางรมมีข้อเสียก็คือ
 ดอกเห็ดมีน้ำหนักน้อยหรือเบา ดอกเห็ดเก็บไว้
 สดในอุณหภูมิธรรมดาไม่ได้นานนัก ถ้าทิ้งไว้
 ค้างคืนจะมีสีเหลือง เนื่องจากเกิดการย่อยสลาย
 ของมันเอง ทำให้มีกลิ่นไม่อร่อยดี ดังนั้น ปัจจุบัน
 จึงได้มีการนำพันธุ์เห็ดชนิดใหม่ เข้ามา
 จากไต้หวัน เป็นเห็ดตระกูลเดียวกับเห็ดนางรม
 และได้ตั้งชื่อว่าเห็ดเป่าสี ซึ่งสามารถที่จะเพาะ
 ขึ้นได้ในเมืองไทยเป็นอย่างดี เช่นเดียวกับเห็ด
 นางรม

ตามธรรมชาติ โดยทั่วไปของเห็ดเป่าสีนี้
 จะขึ้นอยู่บนต้นเบิร์ชที่ผุพังแล้ว ลักษณะของ
 ดอกเห็ด ไม่ค่อยจะเป็นรูปทรงที่แน่นอน แต่ก็
 แต่ก็ยังมีลักษณะของดอกคล้ายเห็ดนางรม ผิดกัน
 ที่ดอกใหญ่และหนากว่า สีของดอกในระยะ

เห็ดมาเลี้ยงในอาหารเสียก่อน อาหารที่นิยมใช้
 กันมากในปัจจุบัน ได้แก่พวกฟิโลเอ อย่งไรก็
 ตาม ในกรณีที่มีอาหารสมบูรณ์เกินไป เส้นใย
 ของเห็ดบางอย่ง จะเจริญเติบโตได้ช้า เช่นเห็ด
 เป่าสี เป็นต้น จากการศึกษาทดลองพบว่า ถ้าใช้มา
 ลังจากชำข้าวโพด จะทำให้เส้นใยเจริญเติบโต
 ได้เร็วเต็มขนาด ภายในระยะเวลาไม่นานนัก
 หลังจากเชื้อเจริญเติบโตได้เต็มที่แล้ว สามารถ
 ที่จะขยายพันธุ์ต่อไปได้เรื่อย ๆ

การขยายเส้นใยเพื่อใช้เพาะเห็ด
 การขยายพันธุ์ เพื่อนำไปใช้ในการเพาะ
 เห็ดนั้น วัสดุที่จะนำมาใช้เป็นอาหารมักจะแตก
 ล้างกันไปตามชนิดของเห็ด ตามปกติมักจะใช้
 วัสดุพืช เช่น ข้าวสาลี ข้าวโพด ฟาง เป็น

เหมาะสำหรับการเพาะเห็ดแต่ละชนิด และใน
 ขั้นสุดท้าย จะได้นำไปตั้งเชื้อโดยใช้ความ
 ดัน เพื่อทำลายเชื้อจุลินทรีย์อื่น ๆ หลังจากนั้น
 จึงนำไปตั้งเชื้อที่เตียงไวลงไป เพื่อใช้เชื้อเห็ด
 ได้ผลผลิตออกให้ล้นไป

ระยะการเก็บดอกเห็ด
 หลังจากที่ได้ตั้งเชื้อลงไปแล้ว จะต้องนำ
 วัสดุที่ใช้เพาะเห็ดเหล่านี้ เข้าไปเก็บในโรงเรือน
 ที่เก็บความชื้นได้ดี และเหมาะกับการเจริญ
 เติบโต บำรุงรักษาตามคำแนะนำอย่างเคร่งครัด
 จนกระทั่งดอกออกเป็นดอกขึ้นมา การเก็บมัก
 จะกระทำในตอนเช้า

ปัญหาเกี่ยวกับการเพาะเห็ด
 ปัญหาการเพาะ สำหรับบรรพบุรุษเชื้อซึ่งเคยนิยม

เริ่มแรก จะมีสีก่อนข้างกล้านดำ เมื่ออายุมากขึ้น จะค่อย ๆ จางลง และเป็นสีน้ำตาลอ่อนเมื่อแก่จัด ตามปกติจะขึ้นได้ดีในฤดูหนาว ซึ่งมีอุณหภูมิ 22-26 องศาเซลเซียส แต่เนื่องจากเกิดป่าอ้อ มีการปรับตัวต่ออุณหภูมิได้ค่อนข้างสูง ฉะนั้น ในปัจจุบันจึงสามารถที่จะเพาะเกิดป่าอ้อได้ผลดีทุกฤดูกาล ในทุกภาคของประเทศไทย

กรรมวิธี ในการเพาะเกิดโดยทั่วไปในปัจจุบัน แบ่งออกได้เป็น 4 ระยะคือ

ระยะการเลี้ยงเส้นใยหรืออาหารวัน หรือ การเตรียมเชื้อบริสุทธิ์
 เนื่องจาก การเกิดดอกของเห็ดนั้น เกิดจากการรวมตัวของเส้นใย แล้วจึงวิวัฒนาการกลายเป็นดอกเห็ด ดังนั้น การเตรียมเชื้อที่บริสุทธิ์ในขั้นแรก จะต้องคัดแยกเนื้อเยื่อของดอก

ต้น ทำเป็นส่วนผสมอยู่ด้วย นำวัสดุเหล่านี้ไปแช่น้ำหรือเตรียมตามกรรมวิธี หลังจากนั้นจึงนำไปนึ่งฆ่าเชื้อโดยใช้ความดันช่วย หลังจากให้อาหารเย็นดินแล้ว จึงนำไปใส่ในตู้เชื้อเชื้อ แล้วถ่ายเส้นใยจากเชื้อบริสุทธิ์ลงไป หลังจากที่ได้เส้นใยเจริญเต็มที่แล้ว ก็พร้อมที่จะนำไปเพาะเกิดต่อไป

ระยะการเลี้ยงเส้นใยบนวัสดุที่จะใช้ผลิตดอกเห็ด

เนื่องจากวัสดุที่ใช้เพาะเห็ดนั้น มักจะแตกต่างกันไป ตามชนิดของเห็ด เกิดหูหนู และเห็ดหอม จะต้องเพาะบนก้อนไม้ ส่วนเห็ดชนิดอื่น ๆ เช่น เห็ดฟาง เห็ดนางรม เห็ดป่าอ้อ และเห็ดฝรั่ง หรือเห็ดแชมปิญอนนั้น ส่วนมากจะใช้วัสดุเห็ดใช้ทางการเกษตร เช่น ฟางข้าว ขุยมะพร้าว ขี้เถ้า ฯลฯ เป็นวัสดุที่จะใช้เพาะ ดังนั้น จะต้องนำมาหมัก และปรับธาตุอาหารให้

ใช้กระป๋องนมตราหมีเติมมาขาดตลาด จำเป็นจะต้องหาภาชนะที่จะนำมาใช้ทดแทนกัน จึงสามารถที่จะแก้ไขได้ โดยการใช้ถุงพลาสติกทนร้อน ตรงรอยใช้พลาสติกหลุดทำหน้าที่เป็นกอลวด จึงพอจะใช้ทดแทนกันได้

ผู้ผลิตเชื้อส่วนใหญ่ มักจะอยู่ในส่วนกลาง การขนส่งไปยังท้องดินต่าง ๆ ซึ่งไกลออกไปทำให้เชื้อด้อยคุณภาพ

ผู้ที่เคยเพาะอยู่ก่อน มักจะพยายามปกปิดกรรมวิธีในการทำเชื้อ และเพาะเห็ดเองเพื่อหวังผลประโยชน์ส่วนตน

การค้นคว้าในด้านวิชาการ ยังไม่กว้างขวางเท่าที่ควร

เห็ดนางรมเห็ด ยังมีปัญหาเกี่ยวกับตลาดซึ่งยังไม่แน่นอนทั้งในรูปเห็ดสด หรือการแปรรูปอาหารบรรจุกระป๋อง

เนื่องจาก การเพาะเห็ดเป็นงานใหญ่ที่ต้องอาศัยซึ่งกันและกัน กล่าวคือ จะต้องใช้เวลาและการลงทุนเป็นจำนวนมาก ถ้าหากมีการแบ่งงานกันในรูปความร่วมมือ เช่น กลุ่มหรือสหกรณ์ โดยแบ่งเป็นผู้ผลิตเชื้อ และคาดว่าจะเพิ่มสินค้า ที่ทำรายได้ให้แก่ประเทศไทยไม่น้อยเลยทีเดียว ดังที่ท่านจะเห็นได้จากตัวอย่างของได้ทวัน ในปี พ.ศ. 2504 ได้ทวันไม่เคยเป็นผู้ส่งเห็ดดอกเลยแม้แต่ดอกเดียว แต่หลังจากนั้น 10 ปีผ่านมา คือในปีพ.ศ. 2515 ได้ทวันส่งเห็ดออกอยู่ในอันดับที่ 3 ของโลก ซึ่งประเทศไทยเราเห็น ท่านเห็นว่าพร้อมหรือยัง อย่างไรก็ตาม สำหรับท่านที่มีปัญหา หรือความสนใจเกี่ยวกับเห็ดแล้ว ทางชมรมเห็ดมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พร้อมที่จะแก้ไขปัญหามาให้ท่าน

ข่าวพาณิชย์

ปีที่ ๒๗ ฉบับที่ ๓๐๑๑

วันเสาร์ที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๑๓

หน้า ๕

ธุรกิจ **ทัน**
สนใจ

อุตสาหกรรมผลิตเคมีจากปิโตรเลียม

โดย-- วิมล มโนมัยอุดม

บริษัท สยามเรซินและเคมีภัณฑ์ จำกัด เป็นบริษัทหนึ่งในจำนวน ๔ บริษัท ที่ขอรับการส่งเสริมการลงทุนผลิตสารเคมี สำหรับอุตสาหกรรมสิ่งทอ คือ Textile Finishing Resins ผลิตภัณฑ์ชนิดนี้ใช้วัตถุดิบที่ได้จากผลิตภัณฑ์บีโตรเลียม คือ Paraformaldehyde, Melamine Refine Urea, Glyoxal ฯลฯ กำลังการผลิตเต็มของบริษัท ๒,๕๐๐ ตัน/ปี โดยทำการผลิตวันละ ๑๖ ชั่วโมง

การลงทุน

บริษัทมีทุนจดทะเบียน ๗.๕ ล้านบาท เป็นหุ้นของคนไทย ร้อยละ ๕๕ ญี่ปุ่น ร้อยละ ๔๕ การลงทุนใช้เงินทั้งสิ้น ๑๓.๒ ล้านบาท เป็นค่าเครื่องจักร ๕.๗ ล้านบาท ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง ๑.๕ ล้านบาท บริษัทสั่งซื้อเครื่องจักรจากประเทศญี่ปุ่นทั้งสิ้น

การผลิต

ใช้วัตถุดิบที่สำคัญ คือ Paraformaldehyde, Refined Urea และ Refined Melamine และ Glyoxal นำเข้าจากประเทศญี่ปุ่น วัตถุดิบที่หาได้ในประเทศได้แก่ Methanol ซึ่งซื้อจากบริษัทในเครือบริษัท เทียน จำกัด หากมีโรงงาน Petro-chemical

ในประเทศแล้ว ก็สามารถจะใช้วัตถุดิบในประเทศได้ทั้งหมด

กรรมวิธีการผลิตสารเคมีนี้ก็คือ นำ Paraformaldehyde ละลายน้ำใน Reactor แล้วใส่ Purified Melamine และ Purified Urea เพื่อให้เกิดปฏิกิริยาทางเคมี ผ่านการกรองและบรรจุถัง

- Textile Finishing Resins ที่บริษัทผลิตคือ
- Demethylated dimethylol urea
  - Polyfunctional heterocyclic N-Methylol reactant
  - Polymethylo melamine
  - Urea - formaldehyde condensate

บริษัทคาดว่าจะทำการผลิตดังนี้

ปีที่ ๑	จำนวน ๕๕๐ ตัน
ปีที่ ๒	จำนวน ๑,๕๐๐ ตัน
ปีที่ ๓	จำนวน ๑,๖๕๐ ตัน

บริษัทยังไม่ทำการผลิตเต็มกำลังเครื่องจักร เนื่องจากบริษัทต้องแข่งขันกับ บริษัท พาราเคมีภัณฑ์ จำกัด ซึ่งทำการผลิตอยู่แล้ว และที่จะเปิดดำเนินการในไม่ช้านี้ คือ บริษัท อุตสาหกรรมสยามเคมีภัณฑ์

Textile Finishing Resins ที่จะทำการผลิตนี้มีคุณสมบัติทำให้ผ้ามีคุณภาพดีขึ้น ทำให้เนื้อผ้านุ่มไม่ยับ และป้องกันการหดตัวของผ้าด้วย อุตสาหกรรมสิ่งทอได้ขยายตัวอย่างรวดเร็ว และยังมีกำลังส่งไปจำหน่ายต่างประเทศด้วย ความต้องการผลิตภัณฑ์ประเภทนี้จึงมีมากขึ้นตามลำดับ ขณะนี้มีผู้ผลิตแล้ว ๑ ราย คือ บริษัท พาราเคมีภัณฑ์ จำกัด มีกำลังการผลิต finishing resins สำหรับ Polyester/Rayon ๓,๖๐๐ ตัน/ปี และ finishing resins สำหรับ Polyester/Cotton ๕๐๐ ตัน/ปี เปิดดำเนินการเมื่อเดือน พฤษภาคม ๒๕๑๗

การตลาด

อีกหนึ่งรายที่จะทำการผลิต คือ บริษัท อุตสาหกรรมสยามเคมี จำกัด มีกำลังการผลิต ๕,๕๐๐ ตัน/ปี ขณะนี้ยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการอยู่

บริษัท สยามเรซินและเคมีภัณฑ์ จำกัด มีโครงการจะส่งไปจำหน่ายต่างประเทศด้วย กล่าวคือในปีที่ ๒ ของการผลิต จะส่งไปจำหน่าย ๒๐๐ ตัน ปีที่ ๓ ส่งไป ๓๐๐ ตัน เครื่องหมายการค้า คือ SRC ผู้แทนจำหน่าย คือบริษัท มิตรชัย จำกัด

แรงงาน

บริษัทมีพนักงานในสำนักงาน ๔ คน ญี่ปุ่น ๑ คน มีนายช่างเทคนิคไทย ๒ คน ญี่ปุ่น ๑ คน คนงานที่จะจ้างเพื่อดำเนินการผลิตเต็มโครงการ ๑๐ คน ในขั้นทดลองเครื่องจักรมีพนักงานเพียง ๒ คน ค่าจ้างคนงานขั้นต่ำ วันละ ๒๕ บาท หลังจากนั้น ๖ เดือน จึงจะเพิ่มขึ้นแล้วแต่ความสามารถของแต่ละบุคคล

สำนักงานของบริษัทตั้งอยู่ชั้นที่ ๔ ตึกบุญมิตร เลขที่ ๑๓๔ ถนนสีลม อำเภอบางรัก กรุงเทพฯ โรงงานตั้งอยู่ที่ กม. ๒๔ ตำบลท้ายบ้าน อำเภอเมืองสมุทรปราการ